

Schubertiada

30a edició

Estimaràs la música

Störe nicht den leisen Schlummer
Dess, den lind ein Traum umfangen!
Laß ihm seinen süßen Kummer!
Ihm sein schmerzliches Verlangen!

No torbis el son lleuger
del que està sumit en un dolç somni!
Deixa'l amb les seves dolces penes,
amb els seus anhels dolorosos!

Nachtwandler
Johannes Brahms | Max Kalbeck

Dijous 11 d'agost de 2022

Marlis Petersen, soprano
Stephan Matthias Lademann, piano

Innenwelten | Cançons de Weigl, Strauss,
Brahms i altres

"Tots ells foren entusiastes seguidors de Schubert, i a través d'ell tots junts vàrem esdevenir amics i germans. Fou un temps bell i inoblidable."

Josef von Spaun

Records de la meva relació amb Franz Schubert

Schubertiada
Vilabertran

Marlis Petersen, soprano Stephan Matthias Lademann, piano

Innenwelten | Cançons de Weigl, Strauss,
Brahms, Wolf, Sommer, Reger, Liszt, Hahn,
Duparc, Fauré, Rössler i Mahler

Dijous 11 d'agost,
20:30 h

Canònica de Santa
Maria de Vilabertran

KARL WEIGL (1881 — 1949)

2' Seele, op. 23/4 (1911)

10' *Nacht und Träume*

RICHARD STRAUSS (1864 — 1949)

Die Nacht, op. 10/3 (1885)

JOHANNES BRAHMS (1833 — 1897)

Nachtwandler, op. 86/3 (1877)

HUGO WOLF (1860 — 1903)

Die Nacht, E. 19 (1880)

HANS SOMMER (1837 — 1922)

Seliges Vergessen, op. 9/2 (1885)

15' *Bewegung im Innern*

MAX REGER (1873 — 1916)

Schmied Schmerz, op. 51/6 (1900)

RICHARD STRAUSS

Ruhe, meine Seele, op. 27/1 (1894)

JOHANNES BRAHMS

Der Tod, das ist die kühle Nacht, op. 96/1 (1884)

Nachtigall, op. 97/1 (1885)

Verzagen, op. 72/4 (1877)

FRANZ LISZT (1811 — 1886)

Laßt mich ruhen, S. 317 (1858)

www.schubertiada.cat

14' *Mouvement intérieur*

GABRIEL FAURÉ (1845 — 1924)

Après un rêve, op. 7/1 (1878)

REYNALDO HAHN (1874 — 1947)

À Chloris (1916)

L'énamourée (1891)

HENRI DUPARC (1848 — 1933)

Chanson triste, op. 2/4 (1868)

GABRIEL FAURÉ

Notre amour, op. 23/2 (1879)

12' *Erlösung und Heimkehr*

MAX REGER

Abend, op. 79c/1 (1900)

HUGO WOLF

Gebet, M. 28 (1888)

RICHARD RÖSSLER (1880 — 1962)

Läuterung, op. 18/3 (1908)

GUSTAV MAHLER (1860 — 1911)

Des Knaben Wunderhorn (selecció)

Urlicht (1892)

— Aquest programa s'interpretarà sense pausa —

Marlis Petersen, soprano

El seu repertori se centra en la coloratura clàssica, però també destaca com a intèrpret de música contemporània. Va començar la seva carrera com a membre de l'Òpera de Nuremberg; més tard, va formar part de la Deutsche Oper am Rhein. Actualment és una convidada habitual dels teatres d'òpera més importants del món, com ara les Òperes de París, Berlín, Hamburg, Munic i Viena i el MET de Nova York, i dels Festivals de Salzburg i Ais de Provença. Els papers més importants del seu repertori són *Lulu*, Violetta (*La traviata*), Susanna (*Le nozze di Figaro*), Pamina (*Die Zauberflöte*), *Manon* i *Thaïs*. Ha participat en estrenes mundials com *Phaedra* de Henze, *La grande magia* de Trojahn i *Medea* de Reimann. La temporada 2019-2020 va ser presentada com a Artista Resident de l'Orquestra Filharmònica de Berlín, i va ser guardonada amb "Singer of the Year" per quarta vegada per la revista *Opernwelt*.

Debuta a la Schubertiada.

Stephan Matthias Lademann piano

Va descobrir la seva passió per la música de cambra i l'acompanyament vocal durant els seus estudis a la Hochschule für Musik "Carl Maria von Weber" de Dresden i es va centrar en aquests gèneres després de fugir de l'antiga RDA el 1989. Des de 1997, Viena ha estat la llar musical del pianista. Va ser l'acompanyant habitual de Siegfried Jerusalem i ha acompanyat un gran nombre de cantants de renom, incloent-hi Diana Damrau, Edita Gruberová, Günther Groissböck, Robert Holl i Marlis Petersen. Ha actuat en sales de concerts tan importants com l'Alte Oper de Frankfurt, el Musikverein de Viena, la Semperoper de Dresden, la Philharmonie de Berlín, la Deutsche Staatsoper de Berlín, el Carnegie Hall de Nova York i La Scala de Milà, i és un convidat freqüent en festivals internacionals com el Klangbogen al Theater an der Wien, la Schubertiade Schwarzenberg, el Festival de Salzburg i el Festival d'Òpera de Munic.

Debuta a la Schubertiada.

Sobre *Innenwelten*

El programa que Marlis Petersen ens presenta aquesta nit, *Innenwelten* ("Mons interiors") és part d'un cicle de recitals, *Dimensionen*, en el qual explora diferents dimensions de l'existència; altres títols d'aquest cicle són *Welt* ("Món"), *Anderswelt* ("Ultramon") i *Mensch & Lied* ("Ésser humà i cançó"). Tots ells responen a un meticulós treball de recerca i de reflexió, i hem conversat breument amb la soprano perquè ens expliqués alguns detalls sobre *Innenwelten*.

El seu programa ens convida a abstreure'ns del món i mirar cap al nostre interior. Cap a on ens portaran les peces que ha triat?

Les peces ens conviden a cercar en el nostre interior veritats i valors que no sempre es mostren clarament durant el dia, perquè hi ha moltes distraccions. Per a mi, trobar-se a un mateix és un dels assoliments més importants en els nostres temps tan salvatges.

Ens podria parlar de les quatre parts del programa, *Nacht und Träume*, *Bewegung im Innern*, *Mouvement intérieur* i *Erlösung und Heimkehr*? I, especialment, ens podria parlar del caràcter tan diferent que té el moviment interior dels compositors i poetes germànics i el dels francesos?

Passem per la nit i els somnis; després seguim amb les emocions internes, que van des de la ràbia i la por fins a l'amor. Per parlar de l'amor he triat música francesa, que amb el seu llenguatge musical sensual i ric en aromes il·lumina l'amor d'una manera molt especial. L'última part ens proporciona l'alliberament i el retorn a la pau interna a través del coneixement.

La major part de les cançons estan compostes a finals del segle XIX o començaments del XX. És una elecció estilística, o respon també a l'esperit de l'època?

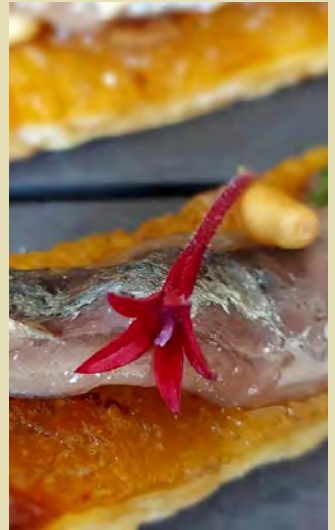
Totes dues coses. Per descomptat, hi ha molt sobre el tema en els segles anteriors, però trobo que el llenguatge melòdic i harmònic del tombant del segle XX és molt adequat; els sons abandonen lentament els camins de la tonalitat i això fa que es pugui generar una tensió més gran en l'escolta.

Entre compositors habituals del repertori n'hi ha d'altres de menys coneguts com Karl Weigl, Hans Sommer, Max Reger o Richard Rössler. Ens en podria parlar breument?

Mentre explorava el repertori entorn de les *Dimensionen* m'he trobat una vegada i una altra amb compositors extraordinaris que, d'igual manera, han treballat amb textos molt especials. Per exemple, *Läuterung* ("Purificació") de Rössler, tracta d'un final i un nou començament a través d'una flama transformadora; això s'inscriu clarament en l'àmbit de l'espiritualitat, i és una absoluta raresa. O la cançó *Seele* ("Ànima"), que de manera sòbria i en veu baixa ens descriu aquesta part de nosaltres gairebé com si fos una persona. Tots aquests compositors a penes escoltats són l'ingredient secret d'aquest programa.

(Traducció de Sílvia Pujalte)

Els sopars de la Schubertiada

Aquesta Schubertiada, nou servei de restauració a la Canònica ofert per El Ginjoler:

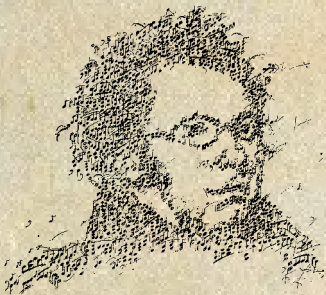
- Abans del concert i durant la pausa, fes un mos o refresca't amb una beguda al bar del Pati Fort.
- Després del concert, gaudeix de la nit sopant a l'Hort del Prior.

→ Servei disponible a partir de dimecres 17.

→ Pots reservar el teu sopar [aquí](#) per 22 € (primer, segon i postre, a triar entre dues opcions).

SCHUBERTIADE

SCHWARZENBERG

del 17 al 25 de juny 2023
del 26 d'agost al 3 de setembre

HOHENEMS

del 27 d'abril a l'1 de maig 2023
del 13 al 16 de juliol / del 4 al 8 d'octubre

RECITALS DE LIED - RECITALS DE PIANO - CONCERTS DE CAMBRA - CLASSES MAGISTRALS

Louise Alder, Marcelo Amaral, Leif Ove Andsnes, Apollon Musagète Quartett, Ilker Arcayürek, Aris Quartett, Armida Quartett, Kit Armstrong, Kristian Bezuidenhout, Ian Bostridge, Renaud Capuçon, Guillaume Chilemme, Helmut Deutsch, Anton Doppelbauer, Julius Drake, Veronika Eberle, Elias String Quartet, Christoph Eß, Till Fellner, Julia Fischer Quartett, David Fray, Sol Gabetta, Michael Gees, Kirill Gerstein, Saskia Giorgini, Matthias Goerne, Filippo Gorini, Patrick Grahl, Clemens Hagen, Julia Hagen, Veronika Hagen, Hagen Quartett, Marc-André Hamelin, Daniel Heide, Nikola Hillebrand, Steven Isserlis, Stuart Jackson, Victor Julien-Laferrière, Mathias Johansen, Lucas und Arthur Jussen, Sharon Kam, Christiane Karg, Alexi Kenney, Katharina Konradi, Tatiana Korsunskaya, Harriet Krijgh, Konstantin Krimmel, Adam Laloum, Dejan Lazić, Leonkoro Quartett, Elisabeth Leonskaja, Igor Levit, Paul Lewis, Michael Lifits, Hans Liviabella, Mandelring Quartett, Malcolm Martineau, Mischa Meyer, Sabine Meyer, Joseph Middleton, Minetti Quartett, Regula Mühlemann, Daniel Müller-Schott, Daniel Ottensamer, Pavel Haas Quartett, Mauro Peter, Francesco Piemontesi, Alois Posch, Marco Postinghel, Christoph Prégardien, Quatuor Ebène, Quatuor Modigliani, Josef Reif, Sophie Rennert, Fatma Said, Valerie Schatz, Matthias Schorn, Andrè Schuen, Schumann Quartett, Marie Seidler, Connie Shih, Baiba Skride, Friedrich Thiele, Ivan Vukčević, Dominik Wagner, Manuel Walsler, Antje Weithaas, Jörg Widmann, William Youn

Informació i venda d'entrades

Schubertiade GmbH, P. O. Box 100, 6845 Hohenems, Austria
Tel +43/(0)5576/72091, Fax +43/(0)5576/75450, Email: info@schubertiade.at

www.schubertiade.at

Palau de la Música Catalana

Palau Òpera

Only the sound remains de Saariaho
amb el Cor de Cambra del Palau

Ariodante de Händel
amb Franco Fagioli & Il Pomo d'Oro

Il ritorno d'Ulisse in patria
de Monteverdi amb Mark Padmore,
& Europa Galante

Il Tamerlano de Vivaldi
amb Accademia Bizantina

Palau Grans Veus

Marta Mathéu
& Alex Potter

Christoph Prégardien

Juan Diego Flórez

Joyce DiDonato
& Il Pomo d'Oro

Més informació i venda
d'entrades individuals
i abonaments a
www.palaumusica.cat

Segueix-nos
a les xarxes

Amb la col·laboració de:

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Institut de les Illes
Balears
Departament de Cultura

Institut de les Illes
Canàries
Departament de Cultura

Institut de les Illes
Valencianes
Departament de Cultura

Institut de Ciències i
Tecnologia
Departament de Cultura

AGRAÏMENTS

Col·laborador principal

B Sabadell
Fundació

Amb el suport de

 Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Amb l'ajut de

Diputació de Girona

Ajuntament de Figueres
www.figueres.cat

Castelló d'Empúries

Ajuntament de Vilabertran

Amb el patrocini de

Vilajuïga
L'AIGUA VIBRANT

Damm
Fundació

Gràcies a

Audi
Autopodium
Girona · Olot · Figueres · Llord de Mar

CONSELL COMARCAL
DE L'ALT EMPORDÀ

EMPORDÀ TURISME
CATALUNYA-COSTA BRAVA

AVINYONET DE
PUIGVENTÓS
AJUNTAMENT

Mitjà col·laborador

33 Cat **W**úsica

En col·laboració amb

Liederabend · Nord Produccions i Events · Parròquia de Santa Maria de Vilabertran

Partners internacionals

Liedzentrum Heidelberg · Schubertiade · Der Lyrische Salon Weimar

© Christoph Julius

Christoph Prégardien, tenor
Julius Drake, piano

Lieder de Schubert, Wolf i Schumann

→ **Divendres 12 d'agost, 20:30 h**
Canònica de Santa Maria de Vilabertran

© Andrew Low

Catriona Morison, mezzosoprano
Ammiel Bushakevitz, piano
Lara Fernández, viola

Lieder de Brahms, Strauss, Viardot
i Mahler

→ **Dimarts 16 d'agost, 20:30 h**
Canònica de Santa Maria de Vilabertran

Venda d'entrades
www.schubertiada.cat

Col·laborador principal

B Sabadell
Fundació

Amb el suport de

Organitza

www.schubertiada.cat

Schubertiada
Vilabertran

Dijous 11 d'agost de 2022
20:30 h
Canònica de Santa Maria
de Vilabertran

Marlis Petersen, soprano
Stephan Matthias Lademann, piano

Innenwelten

Mons interiors

KARL WEIGL
(1881 — 1949)

Custav Falke (1853 — 1916)

Seele

Dämmerung löscht die letzten Lichter,
noch ein irrer Schall und Schein,
und die Nacht hüllt dicht und dichter
alles Leben ein:

Und die Erde will nun schlafen;
aber ruhelos bist du,
steuerst aus dem stillen Hafen
deinen Sternen zu.

Ànima

El capvespre apaga les últimes llums,
encara un eco desorientat i un raig,
i la nit cobreix profunda i espessa
tot el que viu:

i el món ara vol dormir;
però tu estàs intranquil·la,
des del port silenciós t'adreces
cap a les teves estrelles.

Nacht und Träume

RICHARD STRAUSS

(1864 — 1949)

Hermann von Gilm (1812 — 1864)

Die Nacht

Aus dem Walde tritt die Nacht,
Aus den Bäumen schleicht sie leise,
Schaut sich um in weitem Kreise,
Nun gib acht.

Alle Lichter dieser Welt,
Alle Blumen, alle Farben
Löscht sie aus und stiehlt die Garben
Weg vom Feld.

Alles nimmt sie, was nur hold,
Nimmt das Silber weg des Stroms,
Nimmt vom Kupferdach des Domes
Weg das Gold.

Ausgeplündert steht der Strauch,
Rücke näher, Seel an Seele;
O die Nacht, mir bangt, sie stehle
Dich mir auch.

JOHANNES BRAHMS

(1833 — 1897)

Max Kalbeck (1850 — 1921)

Nachtwandler

Störe nicht den leisen Schlummer
Dess, den lind ein Traum umfangen!
Laß ihm seinen süßen Kummer!
Ihm sein schmerzliches Verlangen!

Sorgen und Gefahren drohen,
Aber keine wird ihm schrecken,
Kommst du nicht, den Schlafesfrohen
Durch ein hartes Wort zu wecken.

Still in seinen Traum versunken,
Geht er über Abgrundtiefen,
Wie vom Licht des Vollmonds trunken,
Weh' den Lippen, die ihn riefen!

Nits i somnis

La nit

Surt la nit del bosc,
camina lentament des dels arbres,
mira el seu ampli entorn,
ara ves amb compte!

Totes les llums d'aquest món,
totes les flors i tots el colors,
els apaga, i roba
els gavells del camp.

S'emporta tot el que era preciós,
s'emporta la plata del riu,
s'emporta l'or de la cúpula
de la catedral.

Saquejat està l'arbust,
acosta't més, l'ànima a l'ànima,
oh, la nit!, em fa por que et robi
a tu també.

Somnàmbul

No torbis el son lleuger
del que està sumit en un dolç somni!
Deixa'l amb les seves dolces penes,
amb els seus anhels dolorosos!

L'amenacen penes i perills,
però cap l'espantarà
si tu no vens a desvetllar
el feliç dorment amb un mot cruel.

Sumit tranquil·lament en el seu somni,
travessa profunds abismes,
com embriagat per la lluna plena.
Ai dels llavis que el despertin!

HUGO WOLF
(1860 — 1903)

Joseph von Eichendorff (1788 — 1857)

Die Nacht

Nacht ist wie ein stilles Meer,
Lust und Leid und Liebesklagen
Kommen so verworren her
In dem linden Wellenschlagen.

Wünsche wie die Wolken sind,
Schiffen durch die stillen Räume,
Wer erkennt im lauen Wind,
Ob's Gedanken oder Träume? –

Schließ' ich nun auch Herz und Mund,
Die so gern den Sternen klagen,
Leise doch im Herzensgrund
Bleibt das linde Wellenschlagen.

La nit

La nit és com un mar tranquil;
delits i penes i lamentacions d'amor
arriben barrejades
en el suau batec de les onades.

Els desigs són com els núvols,
que naveguen silenciosos,
qui sap si una dolça brisa
porta pensaments o somnis?...

Tanco ara el cor i la boca
que tan els plau de queixar-se als estels;
però amagat en el fons del cor
queda el suau batec de les onades.

HANS SOMMER

(1837 — 1922)

Joseph von Eichendorff

Seliges Vergessen

Im Winde fächeln,
Mutter, die Blätter,
Und bei dem Säuseln
Schlummre ich ein.

Über mir schwanken
Und spielen die Winde,
Wiegen so linde
Das Schiff der Gedanken,
Wie wenn ohne Schranken
Der Himmel mir offen,
Daß still wird mein Hoffen
Und Frieden ich finde,
Und bei dem Säuseln
Schlummre ich ein.

Erwachend dann sehe,
Als ob sie mich kränzen,
Rings Blumen ich glänzen,
Und all meine Wehen
Verschweben, vergehen,
Der Traum hält sie nieder,
Und Leben giebt wieder
Das Flüstern der Blätter,
Und bei dem Säuseln
Schlummre ich ein.

Bewegung im Innern

MAX REGER

(1873 — 1916)

Otto Julius Bierbaum (1865 — 1910)

Schmied Schmerz

Der Schmerz ist ein Schmied,
Sein Hammer ist hart,
Von fliegenden Flammen
Ist heiß sein Heerd;
Seinen Blasebalg bläht
Ein stoßender Sturm
Von wilden Gewalten.
Er hämmert die Herzen
Und schweißt sie mit schweren

Oblit benaurat

En el vent s'agiten
mare, les fulles,
i amb llur remor
m'adormo.

Damunt meu oscil·len
i juguen els vents,
bressolen suaument
el vaixell dels pensaments,
com quan sense barreres
m'obren el cel
que apaivagarà la meva esperança,
i trobo la pau,
i amb llur remor
m'adormo.

Despertant-me llavors veig
com si em coronessin,
lluen flors al meu voltant,
i totes les meves ànsies
suren, moren,
el somni es reprimeix,
i torna a donar vida
al xiuxieig de les fulles,
i amb llur remor
m'adormo.

Moviment interior

Ferrer Dolor

El dolor és un ferrer,
el seu martell és dur,
flames voladores
sufocuen la seva llar de foc;
la seva manxa de farga infla
una tempesta furiosa
de potència salvatge.
Martelleja els cors
i els solda amb cops

Und harten Hieben
Zu festem Gefüge.

Gut, gut schmiedet der Schmerz.

Kein Sturm zerstört,
Kein Frost zerfrißt,
Kein Rost zerreißt,
Was der Schmerz geschmiedet.

feixucs i durs
i els torna una ferma estructura.

Bé, bé ferra el dolor.

Cap tempesta destrossa,
cap glaçada corroeix,
cap rovell trenca
el que el dolor forja.

RICHARD STRAUSS

Karl Henckell (1864 — 1929)

Ruhe, meine Seele

Nicht ein Lüftchen regt sich leise,
Sanft entschlummert ruht der Hain;
Durch der Blätter dunkle Hülle
Stiehlt sich lichter Sonnenschein.
Ruhe, ruhe, Meine Seele,
Deine Stürme gingen wild,
Hast getobt und hast gezittert,
Wie die Brandung, wenn sie schwillt!
Diese Zeiten sind gewaltig,
Bringen Herz und Hirn in Not –
Ruhe, ruhe, meine Seele,
Und vergiß, was dich bedroht!

Descansa, ànima meva!

No passa ni un alè d'aire,
tranquil reposa el bosc;
entre el fosc entramat de les fulles
brillen clars els raigs de sol.
Descansa, descansa, ànima meva,
les teves tempestes eren salvatges,
has cridat i has tremolat,
com l'oreig enfurismat.
Van ser moments violents,
que angoixaren el cor i la ment...
Descansa, descansa ànima meva,
i oblida el que t'amenaça!

JOHANNES BRAHMS

Heinrich Heine (1797 — 1856)

Der Tod, das ist die kühle Nacht

Der Tod, das ist die kühle Nacht,
Das Leben ist der schwüle Tag.
Es dunkelt schon, mich schläfert,
Der Tag hat mich müd gemacht.

Über mein Bett erhebt sich ein Baum,
Drin singt die junge Nachtigall;
Sie singt von lauter Liebe,
Ich hör es sogar im Traum.

Christian Reinhold (1813 — 1856)

Nachtigall

O Nachtigall,
Dein süßer Schall,
Er dringet mir durch Mark und Bein.
Nein, trauter Vogel, nein!
Was in mir schafft so süße Pein,
Das ist nicht dein, —
Das ist von andern, himmelschönen,
Nun längst für mich verklungenen Tönen,
In deinem Lied ein leiser Widerhall.

Karl von Lemcke (1831 — 1913)

Verzagen

Ich sitz' am Strande der rauschenden See
Und suche dort nach Ruh',
Ich schaue dem Treiben der Wogen
Mit dumpfer Ergebung zu.

Die Wogen rauschen zum Strande hin,
Sie schäumen und vergehn,
Die Wolken, die Winde darüber,
Die kommen und verwehn.

Du ungestümes Herz sei still
Und gib dich doch zur Ruh';
Du sollst mit Winden und Wogen
Dich trösten, – was weinst du?

La mort, és la freda nit

La mort, és la freda nit,
la vida és el dia sufocant.
Ja vespreja, em ve son,
el dia m'ha cansat.

Sobre el meu llit s'alça un arbre,
en ell hi canta el jove rossinyol;
canta l'amor pur,
el sento, el sento àdhuc en somnis.

Rossinyol

Oh, rossinyol,
les teves dolces tonades
em penetren fins a la medul·la.
No, estimat ocell, no!
El que em crea una pena tan dolça
no ets tu,
és una altra bellesa celestial;
repeteixes ara sons extingits per a mi,
amb l'eco suau de la teva cançó!

Descoratjament

M'assec a la vora del mar murmurador
amb desig de repòs,
i contemplo el vaivé de les ones
amb apàtica resignació.

Les ones s'apropen, remoroses, a la platja,
s'encrepen i es desfan,
com arriben i se'n van, més amunt d'elles,
els núvols i els vents.

Cor impetuós,
estigues callat i reposa,
t'hauries de consolar amb els vents
i les onades, per què plores?

FRANZ LISZT

(1811 — 1886)

August Heinrich Hoffmann von Fallersleben (1798 — 1874)

Laßt mich ruhen

Laßt mich ruhen, laßt mich träumen,
Wo die Abendwinde linde
Säuseln in den Blütenbäumen,
Wo der Nachtigallen
Lieder wieder
In der Zweige Dämmerung schallen!

Wie des Mondes Silberhelle
Auf des Baches dunkler Welle,
Spielt in dieser lichten Stunde
Auf des Lebens dunklem Grunde
Der vergangenen Tage
Freud' und Klage.
Der Erinnerung Lust und Schmerzen
Flimmern auf in meinem Herzen -

Laßt mich ruhen, laßt mich träumen
Bei der Nachtigallen Sange
Unter vollen Blütenbäumen
Lange -- lange!

Mouvement intérieur

GABRIEL FAURÉ

(1845 — 1924)

Romain Bussine (1830 — 1899)

Après un rêve

Dans un sommeil que charmait ton image
Je rêvais le bonheur, ardent mirage,
Tes yeux étaient plus doux, ta voix pure et sonore,
Tu rayonnais comme un ciel éclairé par l'aurore;

Tu m'appelais et je quittais la terre
Pour m'enfuir avec toi vers la lumière,
Les cieux pour nous entr'ouvraient leurs nues,
Splendeurs inconnues, lueurs divines entrevues.

Hélas! hélas, triste réveil des songes,
Je t'appelle, ô nuit, rends-moi tes mensonges;
Reviens, reviens, radieuse,
Reviens, ô nuit mystérieuse!

Deixeu-me reposar

Deixeu-me reposar, deixeu-me somniar
on els suaus vents del vespre
murmuren en els arbres florits,
on els rossinyols
tornen a refilar
en les branques al capvespre!

Com la platejada claror de la lluna
en les fosques ones del rierol,
juguen en aquesta hora il·luminada
sobre l'obscur fons de la vida,
alegries i penes
dels dies passats.
Plaers i dolors dels records
es reviscolen en el meu cor...

Deixeu-me reposar, deixeu-me somniar
entre els cants del rossinyols
sota els arbres totalment florits,
Durant molt... molt de temps!

Moviment interior

Després d'un somni

Després d'un somni que encisava la teva imatge,
somniava la felicitat, miratge ardent,
els teus ulls eren més dolços, la teva veu pura i sonora,
resplendies com un cel il·luminat per l'aurora;

Em cridaves i jo deixava la terra,
per fugir amb tu cap a la llum,
els cels mig obrien els núvols per a nosaltres,
esplendors desconegudes, clarors divines entrevistes.

Ai! Ai! Trist despertar dels somnis
et crido, oh nit, torna'm les teves mentides,
torna, torna radiant,
torna, oh nit misteriosa!

REYNALDO HAHN

(1874 — 1947)

Théophile de Viau (1590 — 1626)

À Chloris

S'il est vrai, Chloris, que tu m'aimes,
Mais j'entends que tu m'aimes bien,
Je ne crois pas que les rois mêmes
Aient un bonheur pareil au mien.
Que la mort serait importune
A venir changer ma fortune
Pour la félicité des vieux!
Tout ce qu'on dit de l'ambrosie
Ne touche point ma fantaisie
Au prix des grâces de tes yeux.

Théodore de Banville (1823 — 1891)

L'énamourée

Ils se disent, ma colombe,
Que tu rêves, morte encore,
Sous la pierre d'une tombe:
Mais pour l'âme qui t'adore,
Tu t'éveilles réanimée,
Ô pensive bien-aimée!

Par les blanches nuits d'étoiles,
Dans la brise qui murmure,
Je caresse tes longs voiles,
Ta mouvante chevelure,
Et tes ailes demi-closes
Qui voltigent sur les roses!

Ô délices! Je respire
Tes divines tresses blondes;
Ta voix pure, cette lyre,
Suit la vague sur les ondes,
Et, suave, les effleure,
Comme un cygne qui se pleure!

A Cloris

Si és veritat, Cloris, que m'estimes,
(i penso que t'agrado molt),
no crec que ni els propis reis
tinguin una felicitat com la meva.
Què inoportuna seria la mort
si vingués a canviar la meva fortuna
per la felicitat del cel!
Tot el que es diu de l'ambrosia
no impressiona la meva fantasia
com el favor dels teus ulls.

L' enamorada

Es diuen, coloma meva,
que somnies, encara que morta,
sota la pedra d'una tomba:
Però per a l'ànima que t'adora,
et despertes reanimada,
oh, pensarosa estimada!

Per les blanques nits estrellades,
en la brisa que murmura,
acaronen els teus llargs vels,
la teva movent cabellera,
i les teves ales mig plegades
que voletegen sobre les roses.

Oh, delícies! Respiro
les teves divines trenes rosses;
la teva veu pura, com una lira,
segueix l'onatge de les ones,
i, suaument, les frega,
com un cigne que plora!

HENRI DUPARC

(1848 — 1933)

Jean Lahor (1840 — 1909)

Chanson triste

Dans ton cœur dort un clair de lune,
Un doux clair de lune d'été,
Et pour fuir la vie importune,
Je me noierai dans ta clarté.

J'oublierai les douleurs passées,
Mon amour, quand tu berceras
Mon triste cœur et mes pensées
Dans le calme aimant de tes bras.

Tu prendras ma tête malade,
Oh! quelquefois, sur tes genoux,
Et lui diras une ballade
Qui semblera parler de nous;

Et dans tes yeux pleins de tristesses,
Dans tes yeux alors je boirai
Tant de baisers et de tendresses
Que peut-être je guérirai.

Cançó trista

En ton cor dorm un clar de lluna,
un dolç clar de lluna d'estiu.
I per fugir de la vida desfciosa
m'ofegaré en la teva claredat.

Oblidaré els dolors passats,
amor meu, quan bressolis
el meu cor entristit i els meus pensaments
en la calma amorosa dels teus braços.

Sostindrà el meu cap malalt,
oh, a vegades, sobre els genolls,
i li explicaràs una balada
que semblarà parlar de nosaltres;

i ens els teus ulls plens de tristesses,
en els teus ulls beuré
tants besos i carícies
que potser em curaré...

GABRIEL FAURÉ

Armand Silvestre (1837 — 1901)

Notre amour

Notre amour est chose légère
Comme les parfums que le vent
Prend aux cimes de la fougère
Pour qu'on les respire en rêvant.
— Notre amour est chose légère!

Notre amour est chose charmante,
Comme les chansons du matin
Où nul regret ne se lamente,
Où vibre un espoir incertain.
— Notre amour est chose charmante!

Notre amour est chose sacrée
Comme les mystères des bois
Où tressaille une âme ignorée,
Où les silences ont des voix.
— Notre amour est chose sacrée!

Notre amour est chose infinie,
Comme les chemins des couchants
Où la mer, aux cieus réunie,
S'endort sous les soleils penchants.
— Notre amour est chose infinie!

Notre amour est chose éternelle
Comme tout ce qu'un dieu vainqueur
A touché du feu de son aile,
Comme tout ce qui vient du cœur,
— Notre amour est chose éternelle!

Erlösung und Heimkehr

MAX REGER

Theo Schäfer (1872 — 1935)

Abend

Es blüht um mich des Abends Stille,
es klingt noch fern ein letztes Lied,
das von den weiten Gärten drüben
im Abendwind herüberzieht.

Das ist des Tages letztes Klingen,
nun naht die nächtlich dunkle Ruh
und deckt mit ihren Friedensschleiern
still alle heiße Sehnsucht zu.

El nostre amor

El nostre amor és una cosa lleugera
com els perfums que el vent
pren als cims de la falguera
Perquè els respirem tot somniant.
— El nostre amor és una cosa lleugera!

El nostre amor és una cosa encisadora,
com les cançons del matí,
on no es lamenta cap queixa,
on vibra una esperança incerta.
— El nostre amor és una cosa encisadora!

El nostre amor és una cosa sagrada,
com els misteris del bosc,
on s'esgarrafa una ànima ignorada,
On els silencis tenen veu.
— El nostre amor és una cosa sagrada!

El nostre amor és una cosa infinita,
com els camins dels ponents,
on el mar, reunit amb els cels,
s'adorm sota els sols decantats.
— El nostre amor és una cosa infinita!

El nostre amor és una cosa eterna,
com tot el que un déu vencedor
ha tocat amb el foc de la seva ala.
com tot el que ve del cor.
— El nostre amor és una cosa eterna!

Alliberament i retorn a casa

Vespre

Floreix en mi el silenci del vespre,
encara sona a la llunyania una última cançó,
que la brisa vespertina porta
del gran jardí, més enllà.

És l'últim so del dia,
i apropa la fosca pau nocturna
i cobreix amb llurs vels de pau
silenciosos qualsevol càlida nostàlgia.

HUGO WOLF

Eduard Mörike (1804 — 1875)

Gebet

Herr! schicke, was du willst,
Ein Liebes oder Leides;
Ich bin vergnügt, dass beides
Aus deinen Händen quillt.

Wollest mit Freuden
Und wollest mit Leiden
Mich nicht überschütten!
Doch in der Mitten
Liegt holdes Bescheiden.

RICHARD RÖSSLER

(1880 — 1962)

Richard Leopold Dehmel (1863 — 1920)

Läuterung

Wie mit zauberischen Händen
greifen Träume in mein Leben,
will ein Altes sich vollenden,
will ein Neues sich begeben.

Eine Flamme sah ich lodern
hoch und rein aus goldner Schale,
und die Flamme schien zu fodern:
wirf dein Leid in diese Schale!

Und anbetend hingezwungen
fühlt' ich Gluten mich umfassen;
rauschend küßten ihre Zungen
mir die Augen, Stirn und Wangen.

Und ich fühlte hell vergehen
all mein Leid mit einem Male,
rauschend mich als Flamme wehen
selber in der goldnen Schale.

Wie mit zauberischen Händen
greifen Träume in mein Leben.
will ein Altes sich vollenden?
will ein Neues sich begeben?

Pregària

Senyor, envia'm el que vulguis,
amor o dolor!
Els rebré content, car ambdós
vindran de les teves mans.

Però si són alegries
o són dolors,
no vulguis curullar-me!
Entremig de les dues
hi ha una dolça mesura.

Purificació

Com amb mans màgiques
els somnis s'aferren a la meva vida,
volen acabar amb el passat
volen esdevenir novetat.

Vaig veure cremar una flama,
alta i pura, en una tassa daurada,
i la flama semblava demanar:
llença la teva pena a aquesta tassa!

I forçat amb admiració
vaig sentir comprendre el seu ardor;
les seves llengües em besaren fressoses
els ulls, el front i les galtes.

I vaig sentir escolar-se lluminosa
tota la meva pena sobtadament,
mormolant-me com les pròpies flames
brillant en la tassa daurada.

Com amb mans màgiques
els somnis s'aferren a la meva vida,
volen acabar amb el passat?
volen esdevenir novetat?

GUSTAV MAHLER

(1860 — 1911)

Anònim

Urlicht

O Röschen rot!
Der Mensch liegt in größter Not!
Der Mensch liegt in größter Pein!
Je lieber möcht' ich im Himmel sein!

Da kam ich auf einen breiten Weg,
Da kam ein Engelein und wollt' mich abweisen.
Ach nein, ich ließ mich nicht abweisen!
Ich bin von Gott, und will wieder zu Gott!
Der liebe Gott wird mir ein Lichtchen geben,
Wird Leuchten mir bis an das ewig selig Leben!

Llum primigènia

Oh, petita rosa vermella!
L'home es troba en la misèria més gran!
L'home es troba en la pena més profunda!
M'agradaria molt estar en el cel.

He recorregut un llarg camí,
i ara un àngel em vol rebutjar;
ah, no, no em deixaré rebutjar!
Jo vinc de Déu i vull tornar a Déu,
el bon Déu m'il·luminarà,
m'il·luminarà fins a la benaurada vida eterna.

Traduccions de Manuel Capdevila i Font